

SVERIGE. KUNGL. MAJ:T

**Kongl. Maj:ts Nådiga Förordning, emot
oloflig införsel eller utförsel af waror;
Gifwen Stockholms Slott den 23. Junii 1825.**

Stockholm, tryckt i Kongl. Tryckeriet, 1825.
1825

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Kgl. förordn.
1. saml.

Kongl. Maj:ts

Nådiga

FÖRORDNING,

emot oloflig införsel eller utförsel af waror;

Gifwen Stockholms Slott den 23. Junii 1825.

Cum Gratia & Privilegio S:æ R:æ Maj:ts.

Stockholm, tryckt i Kongl. Tryckeriet, 1825.

Vi CARL JOHAN, med
Guds Nåde, Sveriges, Norriges, Göttes
och Wendes Konung, gøre weterligt: Att, sedan Ri-
kets Ständer wid sista Riksdag hos Os i underdånighet anhållit em åttill-
liga jemningar och förändringar i Wår under den 12. Februari 1820 utfärdade
Nådiga Förordning till förekommande af lurenträgeri och tullförskullning, Wi,
med afseende härå, och då Wi af erfarenheten äre öfwerträdelse om otillräck-
ligheten af alltför strånga straffbestämningar, att emot öfwerträdelse af Tull-
författningarne trygga Statens och enskilde Medborgares rätt, sunnit godt att,
med upphåswande af hwad hittills betråffande ansvar för lurenträgeri och tull-
förskullning warit stadgadt, utfärda följande Nådiga Förordning emot oloflig
införsel eller utförsel af waror, hwilken ifrån och med des Fungörande skall
tjena till allmän underdånig esterrättelse.

I. Cap.

Om oloflig införsel eller utförsel af waror, samt answaret derå.

1. §.

Med oloflig införsel af waror förstås, enär någon antingen förer in i
Riket gods, som är till införsel förbjudet, eller ock söker införa losgifna waror,
utan att för dem erlägga den enligt Författningarne belöpande införselstull.

Med oloflig utförsel af waror förstås, enär någon antingen ur Riket
förer gods, hwars utförsel är förbjuden, eller ock söker utföra tillåtna waror,
utan att för dem erlägga den enligt Författningarne belöpande utförselstull.

2. §.

Beträdes någon med sådana förbrytelser, som i 1. §. säges, böte första gången godsets halfwa värde. Föröfwar någon endera af nämnde förbrytelser andra gången, böte godsets hela värde. Kommer någon åter tredje gången eller oftare, pligte godsets dubbla värde och straffes derjemte med allmänt arbete wid Correctionshus eller Arbetsinrättning i sex månader till högst två år efter omständigheterna. Godset ware i alla dessa händelser förbrutet.

3. §.

Är någon tilltalad för flera särskilda förbrytelser medelst oloflig införsel eller utförsel af waror, då skola, wid straffets bestämmande, de olofligen in- eller utförda warornas värden sammanräknas.

4. §.

Den som bjuder, leger, hjälper eller råder annan till oloflig införsel eller utförsel af waror, så att brottet derigenom sker, straffes som hade han det sjelf gjort. Lag samma ware, om man säljer, till salu håller eller döljer olofligen infördt gods eller efter verkstäldt beslag godset undanhåller eller förbyter.

Förskingrar man gods, som enligt denna författning warder förbrutet ansedt, så att det ej kan tillrättas, gälde dess värde.

5. §.

Beträdes Embets, eller Tjensteman, eller Betjent wid Tull, Lots, Dyckeri eller Hallverket, eller Fabriksombudsman med oloflig införsel eller utförsel af waror, eller finnes han hafwa slikt förbrytelse gynnadt och befordrat; straffes med arbete å fästning i två till fem år, miste dertill sin tjenst och ware owärdig att i allmän tjenst widare nyttjas, så ock att taga del i wal, som medborgerligt förtroende utmärker eller att derwid sjelf komma under omröstning. Har han genom försummelse eller wärdslös het i sin tjensteutföring varit wällande dertill, att förbrytelsen skett eller ej upptäckt blifwit; straffes efter

omständigheterna med tjenstens förlust eller med suspension från tjenst och lön i en till sex månader.

6. §.

Warder annan Embets, eller Tjensteman förwunnen till oloflig införsel eller utförsel af waror, straffes som i 2. S. säges och miste tjensten, der war det af det olofligen införda eller utförda godset stiger till fyra hundra R:dr. Beträdas han med sådan förbrytelse tredje resan, miste tjensten, ehwad warus wärdet större eller mindre är.

7. §.

För den som borgerlig näring eller rörelse idkar, warde straffet för tredje resan föröswad oloflig införsel eller utförsel ökad med förlust af burskap eller näringsrättighet. Warder Fabriksidkare eller Handtwerkare förwunnen till oloflig införsel af manufactur- eller slöjde-waror af de slag, som till hans egen tillverkning höra; ware lag samma, då han första gången sig förbryter.

8. §.

Beträdas den, som icke wunnit burskap å handel, med oloflig införsel eller utförsel af waror, hwilkas wärde uppgår till 400 R:dr eller deröfwer, hafwe han, jemte ansvar enligt 2. S., förwertat all rätt till erhållande af sådant burskap. Lag samma ware om han, efter att en gång hafwa warit straffad för första gången föröswad oloflig införsel eller utförsel af waror, till ett wärde under nyfnämnda belopp, blifwer andra gången till någon af dessa förbrytelser förwunnen och godset då i wärde stiger till 50 R:dr eller deröfwer.

9. §.

Utländsk man eller den medlem af Judiska nationen, som ej innehar Swenskt Medborgararätt, skall, då han blifwer förwunnen till oloflig införsel eller utförsel af waror, och det förbrutna godsets wärde uppgår till fyra hun-

bräde R:dr eller deröfwer, för alltid förwisas Riket, efter att hafwa, på sätt 2. S. stadgar, sin förbrutelse umgällt.

10. §.

Beträdes någon, som åtnjuter nederlagsfrihet eller credit upplag, att borisnyga gods, ware sig från nederlaget, eller uuder godsens försling från ett till annat nederlagsställe, eller under des utförande till främmande ort; miste burskap, näringsrättighet eller allmän tjenst, om han sådan innehafwer, och ware öwärdig att deri widare nyttjas, så ock att taga del i wal, som medborgerligt förtroende utmärka, eller att derwid sjelf komma under omröstning; ware ock förfallen till det straff, som 2. S. för oloflig utförsel eller införsel af waror i allmänhet bestämmer.

11. §.

Kan den som beträdes med oloflig införsel eller utförsel af waror leda i bewis, att förbrutelsen skett genom någons af de i 5. S. uppräknade Tjenstemäns biträde, eller med des wettskap och samtycke, njute i sådant fall den lindring i answaret, att blott godset förwerkas.

12. §.

Tager någon försäkring här i Riket på waror, som till införsel eller utförsel förbudna äro, eller, ehuru till ins eller utförsel lofgifna, ej förtullade blifwit, hafwe ej rätt att ersättning derföre eller återbetalning af erlagde försäkringsafgifter njuta.

Äf erlagda premier skola i sådana fall försäkringsgiffware njuta hälften, och andra hälften tillfalla närmaste Barnhus eller Lazarett.

13. §.

Finnes i bo efter afliden person olofligen infördt gods, nytt och obrukadt, och är ej någon af sterbhusdelägarne till den olofliga införseln saker, då må, för deras räkning, det förbudna godset från Riket utföras och det tillätna

förelisas, der de, inom en månad efter boupprektionen, godset till närmaste
Tullkammare afsema.

14. §.

Upptäckes olofligen infördt gods bland asträdda tillgångar i gäldbundet
bo eller wid utmätningar, ware lag som i 13. §. säges: dock skall i dessa
fall den, som öfvertygas att hafwa den olofliga införseln föröfwarat, wara
förefallen till det uti denna Författning i allmänhet stadgade ansvar.

15. §.

Ej må taga åtgärd af Domare eller Exeutorer lemnas till utbekom-
mande af inländsk mans fordran, hwilken efter räkning, upptagande godsets be-
skaffenhet, eller efter ordentelligen förb bok, finnes härleda sig från utborgade
till införsel förbjudna waror.

16. §.

Finnes i allmänna Låne-anstalter olofligen infördt gods, nytt och obru-
kadt; warde den, som å panters emottagande tillsyn hafwer, ifrån tjenst och
lön skild, en till sex månader, efter försummelsens beskaffenhet; ersätte och
werkets förlust, der läntagaren ej anträffas eller ej gälda gitter. Finnes sådant
gods å Auktions-kammare eller andra auktions-ställen, ware om försäljnings-
mans ansvar lag, som nu sagdt är.

17. §.

Medhafwer den, som till Riket inkommer, förbjudna persedlar, hwilke
till hans egen beklådnad eller eljest till hans eget bruk höra, och öfwerstiga
de ej så hans behof och willkor, att ljusligen pröfwas kan, det de i annan
affigt, än för hans eget nyttjande, medförde äro, ware från åtal fri och äge
att persedlarna behålla.

Om gods, som främmande makts sändebud medhafwer, är särskildt stadgade.

18. §.

Gods, som i beslag taget är, skall genast ställas under beslagarens och ägarens försegling och till närmaste Sullkammars wård aflemnas; beslagaren gifwe och bewis om godset, der ägaren det äskar.

19. §.

Antråffas någon med olofligen infördt gods och är han ej bosast man, eller gitter han ej ställa borgen eller säkerhet för sin person, eller för böter, som dömmas kunna, warde under tjenlig uppsigt eller bewakning hållen, till dess målet hos Domstolen förekommer, och pröfwe då Rätten, om han med eller utan borgen må på fri fot wistas, eller i häkte tråda. Ej må borgen antagas, der brottet urbota är.

20. §.

Böter för oloflig införsel eller utförsel af waror gånge i laga ordning af den brottsliges egendom ut, så långt den räcker.

21. §.

Saknas tillgång till böter, som efter detta Capitel dömdes äro, då skall hwad af böterna ej gäldas kunnat, för den sakfälda till fängelse förwandlas.

Emot böter till och med tio R:dr, swarar en wecka; emot böter från tio till och med tjugufem R:dr, två weckor; ifrån tjugofem till och med femtio R:dr, tre weckor; ifrån femtio till och med etthundra R:dr, en månad. Så de öfwer etthundra R:dr, då öles straffet med en månads fängelse för det belopp, som öfwerstijuter till och med nästa hundradetal, så att två månaders fängelse swarar emot böter från etthundra till och med tvåhundra R:dr; tre månaders fängelse ifrån tvåhundra till och med trehundra R:dr, och så widare. Ej må dock någon, för bristande bötestifgång, längre tid än ett år i fängelse hållas, ehwad belopp böterne må utgöra. Under strafftiden bör fången till arbete hållas.

II. Cap.

Såru försaras bör med inhemsta och utländsta stämpelbara tillverkningar, som finnas ostämplade.

22. §.

Inhemsta stämpelbara fabriksvaror, som hållas till salu, skola, Författningarna likmätigt, vara försedda med behörige stämpel och märken, såwensom utländske till införsel lösgifna stämpelbara tillverkningar med tullstämpel. Dese stämpel och märken skola finnas på stycket, så länge något af waran är qwar.

23. §.

Den som säljer inhemst stämpelbar, men ohaltad och med stämpel ej försedd fabriksstillverkning, hafwe förbrutit hwad som i sådant stic anträffas.

24. §.

Då någon säljer utrikes tillverkad och till införsel lösgifwet stämpelbart gods, som med tullstämpel ej är försedt; ware sådant gods på lika sätt förbrutet, och säljaren i öfrigt förfallen till det ansvar, som i 4. S. stadgas.

25. §.

Den som förfärdigar, brukar, eller låter bruka falskt stämpel eller infegel å waror, som äro inom eller utom Riket tillverkade, straffes på sätt 8. Cap. 1. S. 2. mom. Misshgernings, Balken förmår, och ware det falskt stämplade godset förbrutet.

26. §.

Hallrätterne ällge, att waka öfwer stämpelarnes behöriga wård: tillhålle och wederbörande Besigtningmän och Stämpelmästare, att noga och tillförlitligen pröfwa, om waran, som anmäles till stämpling, är inrikes tillverkad.

Öfwer verkställigheten hålle Advocatsfiscalen i Commerce collegium noggrant inseende.

27. §.

Uppgifwer Fabriksidkare till stämpling flera waror, än som, efter arbetarnes antal, införskaffade rudimaterier och verkets kända drift, sannolikt kunna åstadkommas, eller yppas andre anledningar till öfwadt underslef, under söke Hall-rätt om förhållandet, innan astämpling sker.

28. §.

Aflemnar någon till stämpling utländskt gods såsom inländskt, straffes som i 10. S. säges.

III. Cap.

Om Beslagare och deras rätt.

29. §.

Beslagare är den, genom hwars första angifning eller åtgärd ofelrigt ins eller utörsel af waror uppträdes; och ware han berättigad att, till målets utförande, biträde af Kronoåklagare njuta, der han det åskar.

30. §.

Förbrytelser emot denna författning må ej angifwas af föräldrar och barn eller af makar eller syfon mot hwarannan, ej eller af annan skyldesman mot den, hos hwilken han kost eller underhåll njuter; ej af fosterbarn mot foster-föräldrar, och ej helier af tjenstehjon mot husbondesfolk, under den tid de i tjensten äro.

31. §.

Uppgifwer, innan löfning blifwit företagen, annan än Skeppare eller den i hans ställe är, att förbudet eller förtegardt tillåtet gods i fartyget finnes, och utwisar han stället där godset förstuckt är, njute beslagaresrätt. Göres sådan angifning sedan löfning slutad och wisitation i fartyget därefter verkstald är, ware och då beslagaresrätten angifwaren förbehållen.

32. §.

Beslagare njute tre fjerdedelar så wäl af det wärde, hwartill det förbrutna godset wid försäljning uppgår, som af de böter, hwilke den brottslige dömmas. Det öfriga falle Kronan till. Kunna böterne ej fullt utgå, hafwe beslagaren företräde framför Kronan.

33. §.

Upptäcker någon, att utländska tillverkningar bli witt stämplade såsom swenska, eller att tullstämpel falskelligen bli witt satt å dylika tillverkningar, som til införsel lofsgfne äro; njute han, enär den brottslige warder till brottet lagligen förwunnen, jemte sin beslagareandel af Kronans medel, en belöning af fem hundra R:dr.

34. §.

Beslagare och Fabriks-fattig-casän njute hwardera hälften af det wärde, hwartill inhemska tillwerningar, som enligt 2. Cap. förbrutne dömas, wid försäljning uppgå; och skola tillverkningarne, innan försäljningen sker, behörigen stämplas.

35. §.

Gods, som till införsel förbjudet är, skall till utförsel, och det som till utförsel förbjudet eller till införsel lofsgiwet är, så ock inhemska tillverkningar, som förbrutna dömas, till qwarbliwande i Riket, wid offentlig utrop försäljas. Hwad wid sådan försäljning iakttagas bör, derom är särskildt stadgad.

IV. Cap.

Om undersökning och wisitaton efter olofligen införde gods.

36. §.

Huru wisitaton af Inrikes Bewakningen wid tullplats i städer och å lands bet bör förrättas, så ock hwad Tjenstemän wid Sjörullis bewakningen i th

mål åligger, åfwenfom huru gods, för att lofligen inom landet transporteras, bör wara stämpadt och förpafadt; derom är särskildt stadgadt.

37. §.

Undersökning efter olofligen infördt gods å andra ställen än wid tullplats, skall åfwen kunna anställas af Kronofogde, Lånsman, Lands, eller Stads, fiscal, Fabriks, ombudsman samt Öfwer, betjente wid Tullverket; så ock af de personer, som efter föregången anmälan, warda af General-tullstyrelsen, Justitiå-canzlers, embetet eller Wäre Befallningshafwande för tillfället förordnade: börwande de wid undersökningstillfället, medelst uppwisande af tjenstefullmakt, förordnande eller tjenstetecken bestyrka deras tjenstemanna, egenfkap, då sådant af dem åfkas; samt för öfrigt wara af minst twånne wittnesgillda personer åtföljde; kunnande åfwen den, hos hwilken undersökning sker, wittnen å sin sida tillkalla.

38. §.

Sådan Tjensteman, behörigen legitimerad, som i föregående §. säges, åge att anställa undersökning efter olofligen infördt gods:

På wägar å landet och på gator i städerna:

Uti hus och boningsrum på hwiilställen, der waru, transporter under forfling befinnas.

I allmänhet uti magasin, upplagsbodar och uthus.

Finnes wid sådan undersökning olofligen infördt gods, nytt och obrukadt, men som ej uppgår till ett wårde öfwer ett hundrade R:dr, eller utgör det anhängna godset endast hwad till egen beklådnad eller eget bruk kan hänföras, och icke så öfwerstiger ågarens behof och wilkor, att ljusligen pröfwat kan, att detsamma i oloflig affigt innehafwes; må ågaren detsamma behålla och ware från åtal fri.

39. §.

Boningsrum och öppna salubodar ware i allmänhet från undersökning efter olofligen infördt gods undantagne; men om behörig undersökningsman,

under spaning efter sådant gods, följer det så i spåren, att han tilltro sig kunna i bewis leda, att godset i huset inkommit inom de beslagsförrättningen nästföregående 48 timmar; då må han, på det answar 44. S. utsätter, en sådan undersökning anställa, utan inskränkning till något rum.

40. §.

Hos den, som för oloflig införsel eller utförsel af waror tillföre straffad blifwit, må undersökning i boningsrum och salubod kunna ske, utan den inskränkning till ankomsttiden, som nästföregående S. föreskrifwer.

41. §.

Undersökning inom hus, samt uti magasin, upplagsbodar och uthus, må ej företagas annan tid på dygnet, än efter klockan 9 om morgonen och till klockan 3 på eftermiddagen i November, December, Januarii och Februarii: efter klockan 8 om morgonen till klockan 5 på eftermiddagen i Mars, April, September och October, och efter klockan 6 om morgonen till klockan 8 om aftonen i Maji, Junii, Julii och Augusti månader.

Sker undersökning å annan tid än nu sagdt är och olofligen införda waror anträffas, ware beslag derå wid det tillfället ogilligt, dock må samma waror, wid en sedermera på tillåten tid företagen undersökning kunna under beslag anhållas, men utan widare påföljd för innehafwaren än att warorna äro förverkade. Den, som på otillåten tid undersökning gjort, böte ifrån 20 till 200 R:dr, målsägandens ensak, och straffes dertill, efter omständigheterna, med tjenstens förkust eller suspension ifrån tjenst och lön i en till sex månader: ware och i alla fall förlustig beslagare andel uti det olofligen införda gods, som, genom en sådan undersökning först upptäckt, kan sedermera i behörig ordning warda anhållet.

42. §.

Ör obehörig person undersökning efter olofligen infördt gods, straffes såsom för hemfildsbrott, eller öswadt wäld efter Lag och sakens beskaffenhet.

43. §.

Har beh'rig man gjort undersökning på vägar å landet och gator i städerna, utan att något olofligen infördt gods derwid upptäckes, böte från 10 till 200 R:dr.

Har han gjort undersökning å de öfriga uti 38. och 40. S. S. tillåtna ställen, utan att olofligen infördt gods af värde öfver 100 R:dr upptäckt blifwit, böte likaledes från 10 till 200 R:dr.

Har han försummat att medtaga vittnen, eller vägrat att fullmägt, förordnande eller tjänstetecken förete, då sådant enligt 37. S. ålegat honom, böte 10 till 200 R:dr och straffes derill, efter omständigheterna, med tienstens förlust eller suspension från tjenst och lön i en till sex månader. Böterna tillfalle målsäganden.

44. §.

Har beh'rig man gjort sådan undersökning, som 39. S. medöfver, utan att olofligen infördt gods derwid upptäckt b'i wit, eller icke så mycket sannits, att det uppgått till 200 R:drs värde; böte han från 50 till 200 R:dr, miste tjensten och sitte 6 månader på fästning. Upptäckes derwid olofligen infördt gods till h'gare värde än 200 R:dr, men beslagaren icke gitter i bewis leda att det, inom de beslagförrättningen nästföregående 48 timmar i huset inkommit, straffes för den obeh'rigen anställda undersökningen med böter från 10 till 200 R:dr, suspension från tjenst och lön i 3 månader till ett år, eller tjenstens förlust efter Domstolens pröfning och derwid förekommande omständigheter.

45. §.

I de fall, hwarom 42., 43. och 44. S. S. handla, ware de olofligen införda waror, som kunna anträffas, förbrutna, då de till ett värde öfver 200 R:dr uppgå; men utan vidare påföljd för innehafwaren.

46. §.

Swär och en, som till undersöknings anställande oberättigad varit, så och därtill berättigad person, som wid beslagstillfället sig förbrutit efter ihv

att 43. och 44. S. S. säges, hafwe förwertat sin beslagare, andel, och gånge den till Kronan.

47. §.

De Tjenstemån och Betjente, som, på sätt här ofwansföre i detta Cap. är föreskrifwet, anställa undersökning efter förbudet eller tullförskildt utländskt gods, skola ej mindre än de personer, hwilke till handräckning eller såsom vittnen medfölja, njuta lika hägn och beskydd, som Wäre och Kronars Embets- och Tjenstemån i allmänhet, när de i sina förättningar äro stadde.

Wägrar någon behörig Tillsyningsman det inträde, hwartill han, efter lemnad föreskrift i detta Capitel, är berättigad, eller honom i sådan förättning hindrar eller uppehåller, böte 200 R:dr och äge ej rätt att hörem tilltala, i fall wid den sedda undersökningen elofligen infördt gods icke anträffas.

Göres sådant motstånd, att undersökning aldeles icke kan verkställas, skall den, hos hwilken undersökning war tillämnad, böta 500 R:dr, samt desutom för derwid öfwadt wäld eller annat ofredande, straffas som i följande S. säges.

48. §.

Öfwersfaller man med hugg och slag behörig Undersökningsman, eller dem, som af honom till vittnen eller handräckning kallad är, i eller för förättningen, eller återtager med wäld gods, som under beslag anhållet är; straffes med arbete å löstning i ett till tre år. Warda de med hot eller smådeord ofredade, straffas den brottslige efter allmän Lag. Göra de sjelfwe wäld eller orätt, gälle och derom hwad Lag säger, och påfste Undersökningsmannen särskildt med tjenstens förlust eller suspension från tjenst och lön i en till sex månader, efter omständigheterna.

49. §.

Öfftar beslagare wakt eller manskap till biträde, skola wederbörande dersom utan uppskof föransalta.

V. Cap.

Om värdering af anhållet gods.

50. §.

Gods, som i beslag taget är, warde wid domstolen, i närvaro af beslagaren och ägaren upptecknad, och af trenne sakkunnige och ojämswige män, walde en af hwardera parten och en af Rätten, besigtigadt och värderadt. Ur endera parten ej när, wälje Rätten i hans ställe. Ej må någon utan laga hinder slika för rättning sig undandraga. Tredskas han, äge Rätten att genom wite honom dertill hålla.

51. §.

Et gods, som till ins eller utförsel losgiftwet eller till utförsel förbjudet är, skall värde sättas efter det pris, som allmänt i Riket går och gäller. Gods, som till införsel förbjudet är, skall efter thy värderingsmännen skälgt pröfwas. För rättningen skall med ed sannas, der någon af parterna det åskar.

52. §.

Uro värderingsmännen sig emellan skiljaktige om wärdet å waran, warde det bestämmt efter medelwärdet af deras uppgifter. Uro de skiljaktige om waran är af utländsk tillverkning eller ej, gälle hwad twänne af dem säga.

53. §.

Wäl någon af parterna göra jäf mot för rättningen, stände honom fritt att sina bewis förete, och pröfwes Rätten hwad werkan de till för ringande af för rättningens wittsord kunna medföra, samt huruwida af sådan anledning eller i öfrigt uppå förekomna skäl, ny besigtning och värdering må äga rum. Dock må ej flere än twänne besigtningar och värderingar i samma beslagsmål anställas.

VI. Cap.

VI. Cap.

Om rättegången i mål, rörande oloflig införsel eller utförsel af waror.

54. §.

Mål, som angå förbrytelser emot denna Författning, skola wid Sjö-tulls-rätt upptagas, der ej målet, i anseende till personen, tillhör Hof-rätt. Har förbrytelsen skett eller blifwit upptäckt å annat ställe, än uti eller wid Stapelstad, der Sjö-tulls-rätt är; warde målet upptaget wid Rådhuswä-rätt eller Gränse-tull-rätt, allt estersom belägenheten närmare är.

55. §.

I wåldsmål ware såsom hittills Hof-rätt Öfwer-domstol, dit Under-rätts utslag, när saken å lif och ära går, jemwäl bör till skärskådande insändas. Beswår öfwer Under-rätts utslag i dylika mål skola till wederbö-rande Hof-rätt inlämnas inom hälften af den tid, som för lagwadda sakers fullföljande ifrån Rådhuswä-rätt i allmänna Lagen utstakas, men i alla öf-riga mål åge den, som med Under-rätts utslag misnöjd är, att deröfwer tills widare sig hos Commerce-collegium beswåra inom den tid, som för hwarje landsort här ester utsättes: i Stockholm å femtonde dagen; i Stockholms Län, Uppland, Södermanland, Westmanland, Nerike och Gestrikland å tjugonde dagen; i Kopparbergs Län, Östergötland, Helsingland, Femtland, Herjedalen, Medelpad och Ängermanland å trettionde dagen; i Jönköpings, Werlöö, Calmar, Carlstads, Skaraborgs, Elfsborgs samt Götteborgs och Bohus Län, Halland, Skåne och Blekinge, Wester- och Norrbottens Län å fyrattionde dagen, samt från Gottland å fyrattionde femte dagen före kl. tolf, den dagen oräknad, då utslaget föll.

56. §.

Ör flaganden till böter fälld, men ej håktad, då skall han wid beswå-ren soga bewis därom, att han böterna i Kånteriet nedsatt, eller hos Rätten borgen derför ställt, eller ock wid beswåren bilägga löfvesfrist af twänne mån,

(3)

de där för böterna borga en för bägge och bägge för en, med intyg af Wår Befallningshafswande eller wederbörande domstol i den ort, där de bo, att de wedershåttige äro. På landet må Kronosogde, Lånsman, Ryrkoherde i församlingen eller den, i hans ställe är, sådant intyg gifwa.

57. §.

Gitter ej Klaganden nedfatta böterna eller borgen dertföre ställa; tage bewis öfwer sin fattigdom af domaren, eller domstolen, eller å landet af Kronosogde; Lånsman, Ryrkoherde i församlingen eller den i hans ställe är, och lägge detta bewis wid beswären.

58. §.

Utfäller Hof, rätt eller Commerce: collegium beswären till Under: rättens eller wederspartens förklaring; tage Klaganden dem ut och tillställe den som wederbör, efter thy Hof: rätten eller Commerce: collegium föreskrifwit; afgifwe och bewis öfwer denna tillställelse till Hof: rätten eller Collegium inom tre gånger den tid, som för beswärs anförande från hwarje ort i 55. S. säges, räknad ifrån den dag då beswären, af Hof: rätten eller Commerce: collegium till förklaring utfälldes.

59. §.

Försummar Klaganden något af hwad honom i 54., 55., 56. och 57. S. S. ålagdt är; hafwe sin talan förlorat och warde Under: rättens utslag laga kraftwunnet ansedt.

60. §.

Under: rätt ällige, att i mål, der till ansvar dömdt blifwit, ehwad den sakfällde misshäje anmäler eller ej, genast efter utslaget afskunnande, gifwa honom besked om hwad han för ändrings sökande iakttaga bör: teckne och söreskrift derom å utslaget.

61. §.

Är den dömda håltad, ware domaren pligtig, att, der han det begär, lemna honom af ransakningen och domen så tidig del, att han innan beswärs:

tiden tillåndagått, kan ingifwa sina besvär till Vår Befallningshafwande i Lånet, att till wederbörande Hof-rätt eller Commerce-collegium insändas. Finnes Hof-rätten eller Collegium, att någon deröfwer höras bör, låte då self insordra deß förklaring.

62. §.

Vår Befallningshafwande i Lånet drage försorg derom, att håktad person warder med nödigt biträde till beswärs författande försedd.

63. §.

Under-rätt aflämne wid bot, som i 2. Cap. 6. §. Rättegångs-Balken stadgas, utslag och protocoll i mål rörande förbrytelser emot denna författning till Tull-fiscalen, der den finnes, eller i annat fall till wederbörande tull-kammare så tidigt, att de må kunna, inom åtta dagar efter utslagets afskunnande insändas till Vår General-tullstyrelse, som åger att, inom årtonde dagen, sedan utslaget i nu föreskrifwen ordning kemmit bemalte Styrelse tillhanda, deraf lämna wederbörande Advocat-fiscal del, för att till beswakande af Vår och Kronans rätt deri söka ändring, om målets beskaffenhet finnes sådant fordra.

64. §.

Om ändrings sökande i Commerce-collegli utslag gälle hwad för Hof- eller Öfwer-rätt i Kongl. Förordningen af den 19. Julii 1817 är i allmänhet stadgad.

65. §.

Om någon för brott emot denna författning dömd öwärdig, att i allmän tjänst widare nyttjas, eller förlustig medborgerligt förtroende eller af burkap eller näringsrättighet, efter thj i 1. och 2. Cap. säges; då skall, sedan Utslaget wunnit laga kraft, deß innehåll kungöras i Allmänna Post, och Tryckes-tidningarne, och ware Advocat-fiscalen wid Tullverket pligtig, att härom draga försorg. Det alle, som wederbör, hafwe sig hörsammeltgen att

esterrätta. Till yttermera visso hafwe Wi detta med Egen Hand underskrifwet och med Vårt Kongl. Sigill bekräfta låtit. Stockholms Slott den 23. Junii 1825.

CARL JOHAN.
(L. S.)

(No 12.)

C. D. Skogman.

www.books2ebooks.eu